

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ

17^ο Φυτοπαθολογικό Πανελλήνιο Συνέδριο

Πρόγραμμα και Περίληψεις Εργασιών

13 – 17 Οκτωβρίου 2014

Domotel Xenia Volos – Βόλος

Υπό την αιγίδα του Τμήματος
Γεωπονίας Φυτικής Παραγωγής & Αγροτικού Περιβάλλοντος
Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Πρακτικές διαχείρισης της ασθένειας του μεταχρωματικού έλκους του πλατάνου στην Ελλάδα

Π. Τσόπελας, Ν. Σουλιώτη, Ν. Χατζηπαυλής

ΕΛ.Γ.Ο.-«ΔΗΜΗΤΡΑ»-Ινστιτούτο Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων,
Τέρμα Αλκμάνος, 11528 Ιλίσια, Αθήνα

Η ασθένεια του μεταχρωματικού έλκους του πλατάνου προκαλείται από το μύκητα *Ceratocystis platani* και έχει δημιουργήσει τεράστιες καταστροφές σε φυσικά οικοσυστήματα πλατάνου, σε περιοχές της Πελοποννήσου, της Ηπείρου και της Θεσσαλίας. Σε κάποιες περιοχές η ασθένεια έχει λάβει επιδημικές διαστάσεις, με χιλιάδες νεκρά δένδρα και η αντιμετώπισή της είναι σχεδόν αδύνατη. Ωστόσο, όταν γίνει έγκαιρη διάγνωση, σε μικρές εστίες προσβολής, είναι δυνατή η λήψη μέτρων για την εκρίζωση ή τον περιορισμό της εξάπλωσης του παθογόνου. Σε πειράματα που πραγματοποιήθηκαν σε Πελοπόννησο και Ήπειρο, η έγχυση αδιάλυτου glyphosate (36%), με διάνοιξη οπών (διαμέτρου 12mm και βάθους 10cm) περιφερειακά στον κορμό των υγιών δένδρων πλατάνου, είχε σαν αποτέλεσμα τη νέκρωση του ριζικού συστήματος και την ανάσχεση επέκτασης του παθογόνου μέσω των αναστομώνσεων του ριζικού συστήματος. Η έγχυση glyphosate στο υγιές τμήμα του κορμού προσβεβλημένων δένδρων περιόρισε την επέκταση του παθογόνου στις υγιείς ρίζες, οι οποίες όταν νεκρωθούν δεν προσβάλλονται από το μύκητα. Τα προσβεβλημένα δένδρα, καθώς και τα γειτονικά τους που νεκρώνονται με ζιζανιοκτόνο, υλοτομούνται και το παραγόμενο ξύλο καταστρέφεται με καύση. Προληπτικά φυτοπροστατευτικά μέτρα, που αφορούν στην απολύμανση μηχανημάτων εκσκαφής και εργαλείων κοπής και κλάδευσης δένδρων, παίζουν σημαντικό ρόλο στη διαχείριση της ασθένειας, γιατί αποτελούν τα κύρια μέσα διάδοσης του παθογόνου στην Ελλάδα. Επίσης, ενημερώσεις για την ευαισθητοποίηση του κοινού μπορεί να συμβάλλουν στον περιορισμό των δραστηριοτήτων σε προσβεβλημένες περιοχές και στην αποφυγή μετακίνησης προσβεβλημένου ξύλου σε περιοχές που δεν υπάρχει η ασθένεια.